

korrekt, det skal jeg indrømme efter Kontuens Lydelse, men naar jeg har anvendt den, som jeg har i de foregaaende Aar, og som den ganske vist ogsaa vil blive anvendt næste Aar, saa er det slet som en Aar fra Fortiden og i Virkeligheden ifølge Aftale mellem Ministeren og Finantsudvalget. Det er det Medlem vil have set, at ogsaa Finantsudvalget iaar har i Betænkningen indført nogle Ytringer, som berettiger, og, jeg vil ogsaa sige, da Ministeren ikke sætter sig derimod, forpligte ham til næste Aar paa lignende Maade at give en Sum til denne Skole; hvormeget det just bliver, kan ikke iforveien angives. — Det er det Medlem for Langeland (Brandes) gjorde i sin Tale, som ellers ikke særlig var henvendt til mig, den Bemærkning, at han ikke haabede, at Grundlaget, paa hvilket Understøttelser til Forfattere hvilede, virkelig var det, som jeg havde angivet, nemlig Trangen. Jeg tror ikke, at jeg har yttret mig saaledes, at jeg skulde have erklæret, at Trangen var det Regulerende, i alt Fald har det sikkerlig ikke været min Mening. Mine Ytringer, min Forklaring igaar gik ud paa at fremstille for det høie Thing, hvorfor jeg havde foreslaaet noget Mere til en Forfatter og noget Mindre til en anden. Det, jeg vilde gjøre klart, var, at en Forfatter, som iforveien havde Statsindtægt af en eller anden Art, den være nu af et Embede, en større Pension eller en ligefrem Understøttelse, maatte finde sig i, at der, naar der skulde bevilges ham en særlig Understøttelse paa denne Konto, blev taget et rimeligt og naturligt Hensyn til, hvad han iforveien havde af Staten, og det saameget mere, som det ialtfald er Tilfældet for to af de Forfattere, der her er Tale om, at den Bøn eller den Understøttelse, de havde iforveien, særlig var bestemt af Hensyn til deres Virksomhed som Forfattere. — Jeg har endnu kun at omtale et Forslag, om hvilket jeg fra Først af havde troet, at jeg ikke behøvede at sige Noget, nemlig om et midlertidigt Tillæg af 5,000 Kr. til Ministeriets Understøttelseskasse, for derved at kunne understøtte 10 Forfatterinder med 500 Kr. til hver. Jeg tror ganske vist ikke, at det er værd i Anledning af denne dog i og for sig temmelig ubetydelige Sag at tale om Kvindens Ligeberettigelse eller Ikke-Ligeberettigelse, et Udtryk, som i det Hele for mig er lidl svært at forstaa. Jeg tror ikke, at Kvinden er eller kan være ligeberettiget med Manden, ligesaa lidt som jeg tror, at Manden er eller kan være ligeberettiget med Kvinden. Jeg tror, det er, om jeg saa maa sige, en fysisk Umulighed; men der gives naturligvis neutrale Gebeter, hvor Ligeberettigelsen kan

gjælde, og dertil synes jeg nok, at Bengene høre, og at der vel kunde være Grund til ogsaa at understøtte Forfatterinder, selv om man just ikke vilde sige, at disse hørte til de allerførste Literatører. Andet er det ikke, at mit Forslag gaar ud paa. Det er vel muligt, at flere af disse Damer ikke ere meget bekendte her, men de have dog alle Ti i længere Tid skrevet, og deres Bøger ere dog affatte; de maa altsaa have et Publikum, og Nogle af dem ialtfald forekommer det mig; kunde vel fortjene en virkelig literær Understøttelse. Ministeriet har imidlertid ment, at det, just for ikke at give det et altfor æsthestist-literært Præg, vil være rigtig at opføre denne Understøttelse paa Ministeriets Understøttelseskasse, og da jeg saa, at Finantsudvalget var blevet enige om at slutte sig til Ministeren i denne Sag, haabede jeg — og jeg vil sige, jeg haaber det endnu — at det høie Thing dog til Syvende og Sidst, trods den Opposition, der har mødt dette Forslag, vil følge Ministeren og Udvalget. Jeg vil sige, at det, efterat der nu er givet disse Damer Udflugt til en saadan aarlig Understøttelse, dog vist vilde være urigtigt og noget for haardt, om det i det sidste Dieblik skulde glippe. Jeg vil særlig dog lægge de Herrer af Finantsudvalget, som først have tiltraadt Forslaget, men nu idag have erklæret, at de ville afholde sig fra at stemme, paa Hjerte, at Forslaget slet ikke var blevet stillet, havde Finantsudvalget ikke sluttet sig til det, saa at, hvis det nu ved deres Træfald — om jeg tør bruge det Udtryk — skulde hælde, at Forslaget faldt, vilde disse Personer, disse Damer, lide en, som det forekommer mig, i høi Grad uførtjent Krænkelser og det delvis ved de Herrer's Skyld, som først have bragt mig til at tro, at der var fuldstændig Enighed mellem Finantsudvalget og mig, og nu her i Thinget gaa fra det. Jeg vilde derfor meget anmode det høie Thing om, selv om man maatte have Betænkneligheder, som jeg meget godt kan forstaa, dog at stemme for denne Bevilling.

Berg: En Ytring af den høitærede Minister har givet mig Anledning til en Bemærkning. Den høitærede Minister yttrede, at han havde havt Anledning til at tro, at det hele Finantsudvalg støttede hans Forslag. Da jeg af hele Finantsudvalget som Finantsudvalgets Formand var bemyndiget til at afgive denne Erklæring, har den høitærede Minister ikke blot havt Anledning til at tro, men han har havt Forvisning om, at det forholdt sig saa, thi jeg har paa Udvalgets Vegne afgivet denne Erklæring. Naar Mi-